

[Vesterager.]

bestyrelserne kan slippe godt fra det. Er det ikke givet, at Lovene absolut skal respekteres, er vi fuldstændig ude at svømme.

Saa talte det ærede Medlem om, at vi havde skaaret saa voldsomt ned, vi havde skaaret Aldersrentenyderne ned fra den Højde, de var oppe paa før med Hensyn til Formue og Indkomst, og helt ned paa et Lazarus-Niveau. Jeg skal ikke trætte med mange Tal, men vil blot nævne, at i København er Forholdet jo det, at efter Loven af 7. August 1922 kunde man have en Indtægt af godt 1 800 Kr. og en Formue paa godt 22 500 Kr., før Aldersrenten hørte op. Vi gik saa ind for at sætte disse Tal noget ned, det er ganske rigtigt. Vi satte Indkomsten, der medførte, at Aldersrenten hørte op, til 1 299 Kr., og fastsatte dernæst Formuegrænsen for et Ægtepar paa 65 Aar her i København til 16 238 Kr. Altsaa, den Indkomst og den Formue er det, den ærede Ordfører for Forslagsstillerne kalder et Lazarus-Niveau. Jeg maa sige, det er en ganske ny Oplysning med Hensyn til Lazarus' Formueforhold. Det er noget ganske nyt for mig. Jeg har aldrig tidligere anet, at han stod paa et saa højt Niveau, at han havde en saadan Indkomst og en Formue paa omkring ved 16 000 Kr. Det er altsaa særlig den Kategori af Aldersrentenydere, som den ærede Ordfører for Forslagsstillerne gaar ind for. Det er jo ret interessant, at medens vi gik ind for at forbedre de enligstillede Kaar, idet jeg den Gang fremhævede meget stærkt, at Vanskelighederne i Virkeligheden først rigtig begynder for de gamle, naar de bliver ene tilbage; saa længe to gamle lever sammen, kan de blive til Hjælp for hinanden, men naar den ene gaar bort, bliver det ensomt og tungt for den efterlevende, og derfor vilde jeg ikke være med til at være saa haard imod de enligstillede, og det lykkedes os ogsaa at forbedre Kaarene for dem. Derimod gaar den ærede Ordfører for Forslagsstillerne særlig ind for dem med Formuer fra 12 000—14 000 til 22 000 Kr. Jeg skal gerne unde det ærede Medlem den Tilfredshed at komme ud paa Landet med den Lære i en Tid, hvor man har det saa trangt som nu blandt de smaa Landbrugere; hvor de er saadan situerede, at de ikke er i Stand til at faa ud af deres Smaabrug saa meget, som nu ofte betales i Aldersrente, og jeg vil slet ikke tale om adskillige af de større Gaardbrug, som i Virkeligheden er saaledes stillet, at de arbejder med Underskud.

Jeg kan derfor ikke gaa med til at anbefale dette Lovforslag til Vedtagelse.

Jeg mener, vi maa lade Kommunalbestyrelserne arbejde med den sidst vedtagne Aldersrentelov. De maa benytte sig af den Frihed, de har til at komme de daarligst stillede til Hjælp, og vi maa saa se, hvorledes det hele udvikler sig. Vi kan ikke yderligere forøge Udgifterne, og vi maa ikke anspore Kommunerne til at give mere ud. Thi Kommunerne har i Virkeligheden saa trange Kaar at arbejde under, at jeg ikke synes, at vi herindefra har nogen Grund til at give dem Spore til yderligere Udgifter. Derfor maa jeg paa mit Partis Vegne fraraade, at dette Lovforslag gennemføres.

Holdgaard: Den højtærede Indenrigsminister begyndte sit Indlæg med at sige, at der var intet nyt under Solen; og adskillige andre ærede Talere har været inde paa det samme. Det ærede Medlem Hr. Rahbek sagde jo, at siden vi fik Aldersrenteloven vedtaget i 1923 — det var nu i 1922, vi fik den vedtaget, tror jeg —, var der blevet fremsat Forslag om Brændselshjælp hvert Aar. Jeg husker ikke nøje, om det er rigtigt, men jeg tager vist ikke fejl i, at hver Gang der har været fremsat Forslag om Bevilling af Brændsel til Aldersrentenydere, har Venstre ved første Behandling afvist det; men efter at det saa er gaaet i Udvalg, og de er blevet overbevist om, at det var nødvendigt, er Venstre gaaet med. Det er ogsaa mit Haab, at det denne Gang skal vise sig, at der intet nyt er under Solen.

Det ærede Medlem Hr. Rahbek begrundede sin Modstand mod et saadant Forslag med at sige, at det var urovækkende for de gamle; og det var ogsaa noget derfor, at vi foreslog at indsætte i Aldersrenteforslaget, da det sidst var til Behandling, at man gav Kommunalbestyrelserne Ret til at yde ikke indtil 20 Kr. i Brændselshjælp, men indtil 30 Kr. Derfor er det en Selvfølge, da vi nu een Gang har stillet Forslag om at gaa til 30 Kr., at vi kan give Tilslutning til det her foreliggende Forslag, som paa en vis Maade kan betegnes som værende moderat, da det kun gaar ud paa at give Kommunerne Ret til at yde indtil 20 Kr. i Brændselshjælp til Aldersrentenydere. Jeg antager, at naar man har foreslaaet 20 Kr., er det af Hensigtsmæssighedshensyn, idet man har ment, at da det var det, man blev enig om, og de andre Partier, som nu er modvillige, gik med dertil, saa var det lettere at faa det igennem, og det er jo ogsaa rigtigt, at 20 Kr. er bedre end intet. Det